

рахунки для обліку витрат, доходів від інноваційної діяльності, джерел її фінансування, не розроблені структура і зміст аналітичного обліку. Все це не дозволяє аналізувати інноваційні процеси, їх пріоритетні напрями та розробляти ефективні заходи з розвитку інноваційної діяльності. Стандарти бухгалтерського обліку не розкривають усіх аспектів обліку витрат у інноваційній діяльності. Саме тому формування відповідної теоретико-методологічної бази обліку інновацій є нагальною потребою.

Список використаних джерел

1. Брик Г.В. Обліково-аналітичне забезпечення інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс] *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 4. С. 905-910. URL: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/181.pdf> (дата звернення 27.02.2018)
2. Фатенок–Ткачук А. О., Пронь В. М. Деякі аспекти обліку інноваційної діяльності [Електронний ресурс] URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/7339/1/ДЕЯКІ%20АСПЕКТИ%20ОБЛІКУ%20ІННОВАЦІЙНОЇ%20ДІЯЛЬНОСТІ.pdf> (дата звернення 27.02.2018)
3. Шатковська Л.С., Т.Г. Камінська. Облік інноваційної діяльності. *Облік і фінанси АПК*. 2006. № 9/10. С. 122–127.

О.Г. Сокіл, канд. екон. наук, доц. (ТДАТУ, Мелітополь)

МЕЖІ, ІНДИКАТОРИ ТА КРИТЕРІЇ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Відповідно до триєдиної концепції сталого розвитку та проаналізованої літератури [1, с. 213-214; 2, с. 25] є можливість виділити три основні групи критеріїв обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку:

1. Екологічні критерії обліково-аналітичного забезпечення. Сталість системи з екологічних позицій визначається якістю довкілля та забезпеченістю ресурсами економіки і соціальної сфери.
2. Економічні критерії обліково-аналітичного забезпечення. З позицій забезпечення сталості найбільше значення має

самозабезпечення системи. При цьому, на перший план виходить такий критерій, як залежність від зовнішніх зв'язків; показники, що характеризують розшарування суспільства по рівню прибутків; енергоємність валового внутрішнього продукту (ВВП); співвідношення між грошовою масою і валютними резервами тощо.

3. Соціальні критерії обліково-аналітичного забезпечення. До соціальних критеріїв можна віднести: реальні прибутки населення; демографічні фактори; показники здоров'я; зайнятість населення; усвідомлення населенням екологічних проблем; готовність населення на самообмеження з екологічних причин тощо.

Виходячи з аналізу критеріїв постає можливість охарактеризувати індикатори впливу на обліково-аналітичне забезпечення сталий розвиток:

- індикатори рушійної сили. Існують індикатори людської активності, процесів і характеристик, які можуть позитивно або негативно впливати на сталий розвиток. Ці індикатори відповідають рівню компанії, галузі або економіки;

- індикатори стану. Фіксують характеристики сталого розвитку у визначений момент;

- індикатори реагування. До них відносяться політичний вибір і інші реакції на зміну характеристик сталого розвитку. Ці індикатори вказують на волю і ефективність суспільства в рішенні проблем сталого розвитку.

Відповідно наведеній класифікації постає можливість узагальнити межі, індикатори та критерії обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку (Рис. 1).

Наведені критерії та індикатори сталого розвитку, триєдина аксіома-модель сталого розвитку дають можливість гармонізації функціонування; а також забезпечує рівень трибічної підтримки. Так, відстеження економічних індикаторів в системі обліково-аналітичному забезпеченні дозволяє не допустити ситуацій банкрутства підприємства, екологічні індикатори дають можливість ефективно функціонувати у рамках довкілля підприємства, використовувати ресурси довкілля без нанесення їй шкоди, і нарешті, соціальні індикатори ілюструють відгук суспільства на політику, що проводиться підприємством, що дозволяє побудувати конструктивний діалог підприємства і суспільних мас.

Рис. 1. Загальне означення меж, індикаторів та критеріїв обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку (СР)

Сукупність названих заходів і індикаторів, що характеризують їх, дають підприємству можливість гармонійно розвиватися підтримуючи зв'язки із зовнішнім середовищем, що і є практичною реалізацією концепції сталого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Данилов-Данильян В.И., Лосев К.С. Экологический вызов и устойчивое развитие. Учебное пособие. – М.: Прогресс-Традиция, 2000. – 416 с.,
2. Хвесик М.А. Наукові основи національної стратегії сталого розвитку України / [за наук. ред. М. А. Хвесика] ; Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку Національної академії наук України». – К. : ДУ ІЕПСР НАН України, 2013. – 40 с.